

Profesor universitar
doctor inginer
Gheorghe Cașler

Data și locul nașterii: 1 ianuarie 1922, Tighina, Basarabia
Studiile liceale le urmează la Liceul Național Iași, cu susținerea bacalaureatului în 1940.

În 1940 intră ca student la Facultatea de Electrotehnică. Începe războiul și este obligat odată cu Politehnica ieșeană în 1942 să se mute la Cernăuți. Aici prin reprofilarea Facultății de Electrotehnică în Facultatea de Electromecanică și direcția de specializare a tânărului student se modifică. În perioadă 1943-44 efectuează și stagiul militar prin pregătire premilitară în cadrul politehnicii. În Cernăuți, în primăvara lui 1944, când studiile tânărului Gheorghe Cașler se apropiau de sfârșit, Școala Politehnică este evacuată la Turnu-Severin (Devesel).

Gh. Cașler se refugiază în comuna Becicherecul Mic, Jud. Timiș. În Iași se întoarce în primăvara anului 1945, unde continuă să-și dea examenele rămase prin întreruperea activității Politehnicii de la Cernăuți, și la 10 aprilie 1946, în urma examenului de absolvire, este declarat inginer electromecanic cu mențiunea "Magna cum laudae" cu Diploma emisă de Ministerul Învățământului Public în numele Majestății sale Regale.

La 15 aprilie 1946 prin Decizia Ministerului Învățământului Public nr. 128851/46, tânărul absolvent Gheorghe Cașler este numit Asistent cu titlu provizoriu la Laboratorul de Electricitate și, imediat la 1 mai 1946 și ca Asistent suplinitor la Laboratorul Tehnologie mecanică și Organe de mașini. Decizia este semnată de Decanul Facultății de Electromecanică, la acea dată, Prof. Dr. Al. Cișman.

După peregrinările pustiitoare ale Politehnicii și distrugerile războiului, între ele aflându-se și aripa veche a Universității care adăpostise Politehnica înainte de mutarea ei la Cernăuți și care a fost din nou pusă la dispoziție de Universitate, Politehnicii, era nevoie de refacerea clădirii și bazei materiale.

Activitatea de bază a proaspătului asistent, ca de altfel și a celorlalte cadre didactice ale școlii, a fost total subordonată reconstrucției pe un morman de ruine,

a spațiilor de învățământ ale școlii și creerii unor condiții cât de cât acceptabile pentru studiu. În laboratoare Cașler Gheorghe își începe activitatea montând cu colegul său de facultate Aurel Răileanu, sub conducerea Profesorului Teodor Câmpan lucrările practice din Laboratorul de Electricitate. Conduce aceste aplicații la disciplina Electricitate pentru studenții Facultății de Electromecanică. La Tehnologia Mecanică și Organe de mașini, titular Prof. dr. Toma Farcaș, conduce pentru prima dată în Institut, Seminarul de Organe de mașini cu studenții Facultății de Electromecanică. În anul următor, 1947, predă ca asistent onorific la Facultatea de Construcții Cursul general de mașini.

În acești ani 1946-1948 viața desfășurată în cadrul Școlii Politehnice „Gh.Asachi” începe să intre în făgașul normal.

Acum este antrenat și în activitatea de cercetare, colaborând alături de Prof. Dr. Doc. ing. Toma Farcaș și Prof. Dr. Lucius Săveanu la elaborarea unei comunicări la Congresul ASIT „Metodele pentru determinarea durtății metalelor (studiu comparativ).

În 1948, decembrie 6, odată cu Reforma Învățământului și apariția Legii restructurării publicată în Monitorul Oficial este numit profesor suplinitor la disciplina Mașini unelte, la Facultatea de Mecanică, facultate nou înființată. Tot atunci are loc **actul de naștere al Catedrei de Mașini de lucru (Decizia 300495 - Monitorul Oficial 284/6 dec.1948).**

În această perioadă în activitatea și viața tânărului cadru didactic Gheorghe Cașler se petrec mai multe evenimente importante:

La 1 februarie 1949 este solicitat și încadrat ca profesor la Școala Tehnică Metalurgică din Iași.

O decizie a Ministerului Învățământului Public îl numește și asistent cu suplinitură de ore la Catedra de Mecanică. Actul poartă semnătura Decanului Facultății de Mecanică Prof. Dr. Doc. Ing. Toma Farcaș.

Disciplinele pe care le onorează ca profesor în acești ani 1948 – 1953 au denumirile: Mașini unelte I și II; Mașini unelte și linii automate; Calculul și construcția mașinilor unelte, Mașini unelte an IV, (Fac. Mecanică, Secția Tehnologia prelucrării metalelor și construcția de mașini), Mașini-unelte și prese (cursuri speciale pentru ingineri de exploatare).

În 1950 este încadrat și la disciplina Teoria tăierii metalelor.

Înființează și conduce laboratoarele de Mașini-unelte, scule și utilaj, Mașini-unelte (atelier); lucrările de Mașini-unelte (an IV Facultatea de Mecanică); Teoria așchierii și scule și tehnologia construcțiilor de mașini.

La înființarea catedrelor, în noua concepție a Reformei Învățământului din 1948 este numit Profesor Șef de Catedră la Catedra Mașini-unelte, scule și utilaj.

Acum se face remarcată personalitatea profesorului Gh. Cașler. La aceasta se adaugă spiritul de analist profund care îi permite o evaluare foarte exactă a contextului tuturor situațiilor, combinat cu un acut simț al dreptății.

Comitetul pentru Învățământul Superior de pe lângă Consiliul de Miniștri numește pe profesorul Gheorghe Cașler, Director adjunct de studii la Institutul Politehnic Iași.

Activitatea Profesorului Gheorghe Cașler este apreciată și prin distincții de stat. La 30 dec. 1957 prin decret i se conferă Ordinul Muncii clasa III-a.

Între 1952 – 1959 îndeplinește funcția de Decan al Facultății de Mecanică, iar din 17 iunie 1959 prin Ordinul Ministerului Învățământului și Culturii ocupă și îndeplinește funcția de Prorector al Institutului Politehnic Iași.

În acest răstimp Catedra se dezvoltă, crește continuu prin venirea unor noi membri ai catedrei, se dezvoltă puternic baza materială a laboratoarelor.

În calitate de Șef de Catedră, prof. Gheorghe Cașler înființează și sprijină inițiativele, angajarea și dăruirea de excepție a titularului disciplinei Conf. Aurel Răileanu la realizarea unui laborator modern de măsurători mecanice și toleranțe.

Se dezvoltă cercetarea științifică, se nasc primele direcții de cercetare inițiate de profesorul Gheorghe Cașler, sunt comunicate și publicate primele lucrări.

Să menționăm câteva din primele cercetări, considerate ca lucrări de pionerat, printre primele din țară.

- *Studiul aşchierii rapide a metalelor*, Revista Metalurgia, nr.9, 1953.
- *Cu privire la influența vitezei de tăiere asupra rezistenței stratului desprins la aşchiera rapidă a oțelurilor necălite*, prima lucrare experimentală în domeniul aşchierii metalelor, publicată în țara noastră.
- *Cu privire la funcționarea Cutiei Norton în lanțurile cinematice pentru tăierea filetelor metrice și withworth*, lucrare realizată în colaborare cu lector ing. Max Rosner și publicată în Buletinului Univ. A. I. Cuza și Inst. Politehnic Iași, tom I, (fasc.1 - 2), 1954.

În Buletinul Inst. Politehnic Iași Vol I (V), fasc 1-2, 1955 este publicată lucrarea „*Cu privire la influența vitezei de tăiere asupra schimbării proprietăților mecanice ale stratului desprins la aşchiera oțelurilor necălite*”

Începând cu 1955-56 Profesorul Gheorghe Cașler inițiază un ciclu de lucrări de cercetare științifică experimentală referitoare la studiul forțelor de aşchiere la procesele de strunjire și găurire pentru materialele fabricate în România, primele rezultate fiind publicate în Buletinul I.P.I. Vol II (VI) fasc 3 - 4 1956, cu titlul: *Determinarea parametrilor forțelor de aşchiere în procesul de strunjire longitudinală – notă preliminară.*

Urmează alte lucrări din ciclu: *Determinarea parametrilor forțelor de aşchiere în procesul de strunjire longitudinală la oțelurile românești standardizate OLC, STAS 880-49*, autori Victor Baușic, Gh. Cașler, publicată în Bul. I.P.I. tom IV (VIII), fasc 1 - 2, 1958;

Determinarea parametrilor forțelor de aşchiere la oțelurile românești grupa OL, STAS 500 – 49, autori Gh. Cașler și. colab., Bul. I.P.I. tom IV (VIII) fasc. 1 - 2, 1958.

Se naște și se dezvoltă Laboratorul de Teoria aşchierii și scule aşchietoare inițiat și susținut de șeful de lucrări de atunci Vitalie Belousov

Nu trec decât câțiva ani și, în 1960, se înființează din nou la Facultatea de Mecanică, Secția de specializare Mașini-unelte, apar noi discipline de specialitate. Catedra atrage tot mai mulți membri tineri.

Tinerii din catedră sunt stimulați de profesor pentru dezvoltarea lor profesională.

În 1963 Catedra capătă denumirea de Mașini-unelte și utilaje, dar nu peste mult timp revine la denumirea consacrată: Mașini-unelte și Scule, profilându-se ca o Catedră cu discipline care au ca obiect de studiu utilaje și echipamente: Mașini-unelte, scule aşchietoare, dispozitive de prelucrare, prese și mașini de prelucrat prin deformare, aparate și instrumente pentru măsurători mecanice etc.

Iată cum arătau în Statul de funcțiuni și personal din anul universitar 1964 - 1965, sarcinile didactice ale Profesorului Gh. Cașler. De aici vom vedea importanța dată disciplinei de Mașini-unelte:

- Mașini-unelte și Linii automate, secția TCM, sem 7, 8, Curs 4 ore /săptămână;
- Mașini-unelte și linii automate c.f.f, anV și VI câte 1 oră curs /săptămână Sem II și I;
- Mașini unelte automate, Secția Mașini unelte , sem 8 , 2 ore curs /săptămână.

Activitatea de cercetare științifică a Catedrei de Mașini-unelte și scule se diversifică atât ca tematică cât și ca modalitate de finanțare.

Membri catedrei, antrenați într-o activitate stimulată de Șeful de catedră sunt îndrumați pentru studiu și abordare de cercetări care vor devenii mai apoi domenii doctorale de cercetare.

Profesorul Gheorghe Cașler, urmărește cu grijă și îndrumă activitatea fiecăruia din catedră, definitivându-și în același timp și teza proprie de doctorat pe care o susține în 1972.

Conducător de doctorat în specialitatea „Mașini-unelte și scule”, conduce în continuare un număr însemnat de teze de doctorat, cu tematici care au deschis orizonturi noi ale cercetării mașinilor unelte și echipamentelor de prelucrare, lărgind foarte mult capacitatea catedrei de rezolvare a unei palete de probleme de cercetare fundamentală sau a celor ridicate de producția industrială. Apar primele lucrări de doctorat susținute sub conducerea Profesorului Gheorghe Cașler.

Anul 1975 marchează o angajare a Profesorului Gheorghe Cașler și a colectivului catedrei într-un efort puternic. Conducerea Politehnicii solicită profesorului și catedrei realizarea unui atelier școală și apoi mutarea catedrei într-un spațiu nou, dar care a fost conceput pentru o cu totul altă destinație. Într-o activitate copleșitoare, uneori dramatică, la care se adaugă strategia de dezvoltare a unor noi laboratoare și compartimente didactice și de cercetare, se pun bazele unei noi platforme cu activități diversificate și multiple de cercetare, proiectare și de microproducție alături de activitatea didactică.

Și în această continuă angajare este parcurs tot acest timp.

Se stinge din viață la 31 dec 1979.

La începutul anului 2003 ar fi împlinit 81 de ani.